

licul

Humor și satiră

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe 1/2 an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe 1/2 an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

„Păduchele, după ce se satură, ese în frunte!“*)

Gerasim Sêrb, teolog absolut de Sibiiu și iurist bancrotat de Budapeșta, prin jurnalele „nici cal, nici măgar“, și un simplu catâr, prin un deus ex machina, s'a urcat pe catedra pedagogiei Drăguței din Caransebeș. Omul acesta, întru tôte egal cu materia, din care Dumnezeu a făcut lumea, îndată ce s'a vechut pe catedra pedagogică, de pe care era îndatinat a-și auși cualificațiunea sa înțelectuală în forma gramaticală: „Tu ești un măgar“, s'a crechut destul de copt, spre a scrie o critică literară asupra cărților și diarelor românești.

În critica sa literară, Gerasim Sêrb, face o vorbărie lipsită de spirit, și deamnă de compătimirea celei din urmă zarzavagioice. El crede, că unde-s cuvinte, cugetările vin de sine, ca bróștele la lac. Și până-când Talleyrand dîce, că cuvintele sunt date omului spre a-și ascunde cugetările, Gerasim Sêrb crede, că prin cuvinte se pot manifesta cugetări, pe care omul nu le are.

*) Veđi „Proverbele Românilor“ de I. C. Hîntescu pag. 39.

Dacă Gerasim Sêrb n'ar purta ochelari, alias Zwikeri, nime n'ar dice, că are nas, dar' fiind-că pörtă, și-i pörtă c'o fudulie îngânfată, toți cei-ce au auđit, sau au cetit operatul seu critic, au trebuit se vie la convingerea, că omul acela, nu ajunge cu vederea până la vârful propriului seu nas literar!

Critica literară, cu care Gerasim Sêrb, teologul absolut dela academia berbecilor din Sibiiu, și iuristul de Budapeșta cu rigorózele rămase în rate dator, a ametit, mai întâiu, pe membrii casinei din Caransebeș, apoi pe cetitorii „Monitorului Drăguței“, în formă și scriptură, nu e altceva, decât un buchet de flori artificiali aruncat pe gunoiu. Ca atare a și întâmpinat în opiniunea publică a Românilor meritatul „picior în grindă“. Prin urmare blamagiul literar al lui Gerasim Sêrb s'ar putea privi de achitat.

Eruditul critic literar, a aflat însă în „horibile vacuum“ de sub coperișul, sub care, la alți ómeni fără Zwickeri, se află creri, că Calicul, în scrierile sale, folosește termini necuviincioși, pe care chiar și poporul de rînd se rușinează a'i folosi. Ca atari citează eruditul eunuch literar, spre dovadă, următorul pasagiu: „Păduchele flămând, după-ce se satură, își ese în frunte, și te dă de rușine“ — folosit în óre-care număr al Calicului — și apoi, pe basa acestui citat, declară Calicul de o „literatură murdară“! Deci, față cu această enunțiaune de înaltă erudițiune critică, trebuie se observ pedagogumanului Gerasim Sêrb următoarele:

Calicul neci-când n'a făcut pretenđiuni literare!

Calicul totdeauna 'și întocmește scrierile sale după obiect, și, despre obiecte murdare, murdar scrie!

„Păduchele, după-ce se satură, ese în frunte“, e un proverb curat românesc!

Conceptul „literatură murdară“ e un scuipat al pretorelui Borha, pe care numai o limbă compusă din muscoli estetici, ca a receptivului critic Gerasim Sêrb, l’-a putut linge!

Et quod erat demonstrandum: Critica literară a lui Gerasim Sêrb face asupra ori-cui împresiunea, pe care poporul dela țară o exprimă prin proverbul: „Păduchele flămând, după-ce se satură, ese în frunte“!

Calicul.

Calicogram.

Caransebeș, 30 Aprilie: Drăguța a suspendat pe Bartolomeiu din postul de secretar episcopesc pentru motivul, că a împărțit prea multă milă la cei-ce caută dreptate la consistor. Diecesa, aprópe întreagă, se află în doliu: La cei mai mulți diecesani, fiindule pelea trasă peste urechi, puțini mai pot sări, de bucurie, din pele, pentru suspendarea lui Bartolomeiu din secretariat.

Toma.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Hop! sërace Marcule!
Cum se-ți sara flócele,
Cum se strigi tot uf și vai
De nu joci la prima Mai!

Hop! că-i ți de primăveră
Și vițeei-s toți p'afară
Eșit-au toți la pășune,
Popii beu vinars de prune.

Pentru pildă-'n Bouțari
Afli pe popa Birlea
Cu holircă d'un greițari
Dar' beat... beat ca cremenea.

El, popă de modă nouă,
Sfârnar absolut de Blaj,
Cu buza crepată-'n două,
Spre vinars cu mult curaj;

El, 'nalt deșirat și spân
 Și ciupelit de versat
 Bun ar fi brânit cu fân
 Dacă li lega de gard.

Că Bîrlea Partenie
 Bou născut pe Têrnave
 Avut-o muere alésă,
 Prea cinstită preutésă.

Dar' el, hîdul, nespêlatul
 Și porcosul și bețivul
 Cu al lui nêrav porcos
 O a mânat . . . ea nu s'-a 'ntors.

Êr' el tôte noștile
 Bea cu depravatele
 Êr' chelnerii-'n Caranșebeș
 Îi dau pe cap nu fac greș.

Bîrlea est unit pe dos
 E-'n Bouțariul de jos
 Că-'n Bouțiarul de sus
 Este Bociat, pui de urs.

Și Bociat ca și Bîrlea
 Nu bagă-'n sin rachia
 Nici în cisme, ci frumos
 O dă pe gâtlan în jos.

De o fire și de o ființă
 Cu est doi e popa George
 Albulesc — bivoliță,
 Popă-'n Bucova pe holde.

Hîd îi frate și buzat
 Și prostu-i la al seu sfat
 Tocma ca popa Bîrlea
 Și ca Bociat Andrea,
 După ce bea rachia.

Esti trei: Bociat și Bîrlea
 Cu Albulesc Georgea
 Sunt uniți în sfântul spir
 Ca spinii pe trandafir.

Emuléză în beție
 În prostie și-'n porcie
 Cât un porc de omenie
 Nu mai vrè ca ei se fie.

Dui dar' Marcule pe jos
 Pân' la vlădică-'n Lugoș
 Și acolo ți: Măria Ta,
 Êtă trei porci de Anglia.

Nu sunt tare mâncacioși,
 Dar' beu bine, sunt fâloși
 C'-au ajuns pân' la popie
 Ca se pôtă bea rachie.

Toți trei sunt rasă nobilă
 Veri buni cu moima gorilă,
 Chivilisați — bate dómne
 Și-'n vis beu vinars de pôme.

Apoi proști și mincinoși
 Deprovați și porculoși
 Sunt unici în al lor fel
 Pot servi la porci model.

Ia-i Mărcuț în brânca ta,
Fă svêr cu ei în Bistra
Se nu mai facă rușine
Și scandal în omenime!

Hop Mărcuț, că te 'mblătesc,
Că-'n Valcăul românesc
Înc' un popă mai găsesc,
Ca ești trei ce-i părăsesc.

Se ști că satul Valcău
E colo lângă Șimleu
Și acolo Stefan Achim
Beat e de vinars și vin.

P'-acest popă prea cinstit
De trei ani la părăsit
De păcătoș, preutésa,
Tocma ca pe popa Birlea.

Dar' Achim dela Valcău
Are un nêrav și mai rêu
Că ȃiua se-'nchide-'n casă
Cu o hîdă jupânésă.

Ear după ce bea rachie
Și apucă la beție
Atâtea proștii încurcă
Cât nici dracul le descurcă.

Leagă-l deci de ceia trei
Și fă svêr în draci cu ei
Că porci cum îs acești patru
Nu cred c'-a vêdut nici dracu!

Hop Mărcuțul meu cel drag,
Mergi nițel în Oloșag
Ști colo lângă Lugoș
L'-un popă fôrte ocoș.

El e Zacheiu Petrovici
Și face scandale aici
Încât s'-ar îngrețoșă
Țigani de l'-ar vedè.

De beție, ce se ȃici
C-asa mai sunt ei p'-aici
Da-i depravat avar
Și murdar preste murdari.

Bun ar fi, nu la altar,
Fără la porci pe hotar
Ca cei patru de mai sus
Jocă-i bine, pui de urs!

Marcule, nu fi superb
Mergi o leacă la Ruskberg
Pân' la popa Velovan
Care-i un popă pogan.

La el, dacă vei întra,
ȃi: Cuvioșia ta
Cu șcôla nu te trudi
Că numa-'i prinde a tuși.

Ear din sfintele sinóde
Veȃi și dascălii nu-i scóte
Că se te pui chiar în barbă
Nu pui mâna p'-alor leafă.

Fiț-a destul, negreșit
 Dascăli cât ai pǎlmuit
 Acum vremea ți-a venit,
 Vremea cea de pocăit.

Mai stă-i dar' și locului
 Nu 'mbla-'n ruptul capului
 Pe dascăli a calici
 Plățile a le nimicì!

Hop Mărcuț, mergi pe pașiște
 Până-'n Bănat la Gherliște
 Și-apoi ajungând aici
 Caută pe popa Popovici.

Acasă de nu va fi
 Tu caută-'l cu bobii
 C'-a fi 'n satele vecine
 Făcând slujbe la creștine.

El este popă unit,
 Popa roșu poreclit,
 Și a trecut la unire
 Numai că-i smintit de fire.

El greco-orientale
 Două mii de suslete
 Avu-'n pastorirea sa,
 Ați! treizeci de ar numera?

Dar' descântă de minune
 La mueri, pe must de prune
 Pe brânză și pe slănină
 Și pe ouă de găină.

Și nu-i jingăș dumnialui,
 El cetește fiecui,
 Ori și unde, 'n ori ce loc
 La om ori la dobitoc.

Și se jură neîncetat
 Că n-'a beut nici mâncat
 Numai se fie curat
 Și cu leac la descântat.

Ia mi-l deci Mărcuț de barbă,
 Mi-l învêrte, și-l întrébă:
 Ist das schön sfinția Ta,
 Se umblî cu minciuna?

Preste garduri umblă popii
 Nu pe drum ca ómenii?
 Gâlceavă vrei la al teu neam?
 Popo! eu te pun la ham!

Și-ți pun șaua la spinare
 Și te mân tot tare — tare
 Până dór' ti obosi,
 Dracii din tine or eși.

Ori dracii de n'-or eși
 Atunci eu te-oi omeni
 Te port de barbă sub ciur
 Până-i face zup în — bot!

Mărcuțele, fêțul meu,
 Mergi o leacă-'n Măerëu
 Ști lângă Pusta Szt. Crai
 Că de nu meri, vai și vai!

Că cantorul din Măerëu	Altcum, de el n'-am hăbar,
Gavrilă Micu cel rău	Popescă-'l chiar hantătar
Vrea se se facă chiar popă	Dar' năuc cini l'-a primî
De vinars se fie dobă.	Beat c'-un porc a le slugi.
Și fu popă într-o ȕi	Apoi, Mărcuț fētul meu
Când Iordanul ocoli	Până ești în Măerëu
Filia Pusta sâncrai	Jócă pe George Teuțan
Strigând de beat tot tului!	Prietin lui Hirsch Abraham.
Fiind el om voinicos	Că George-i popă cu vază
Și purtând crucea pe jos	Și-'n Măerëu administréza
Iordanul, veđind s'-a 'ntors	Dară colectoria
Și trânti pe Micu jos.	Mai place-i ca popia.
Dar' noroc că primariul	La Hirsch Avram l'-un botez
Sculă iuti pe cantorul	Cântă ca un huhurez
Că din contră frumușel	Cât jidanii ȕiceau: dar'
Calcă Iordanul pe el.	N'-avem noi un bun Hofnarr?
Ia-mi-'l tu Mărcuț în brațe	Stringe mi-'l Mărcuț în brață
Și popia mi-'l învață,	Și-'l sucește de musteață
Spune-i că darul beției	Păn' va lepăda popia
Nu-i una cu al popiei;	Și-a țînè colectoria.
Că, de și mulți popi cinstiți	Atunci taiese-'n prejur
Vedem sub garduri trântiți	Că tot nu-'l aduc sub ciur
Ști ȕisa: ce face țapul	Facăsă jidan curat
Nu-i musai se facă iedul!	Ori satană impelițat;

Dar' până mîncă prescură
 Grijască 'și de cap și gură
 Că de nu: popă nepopă
 Fac din spatele lui dobă!

Urzică Scandalografescu.

„La alegerile din estan pentru sinodul arhidieceșan s'a ales neghina din grâu!“ — Așa mi s'a exprimat un mare ortodox, ale cărui păreri de regulă sunt pline de neghină.

Eu, drept spunend, nu'nțeleg memorabilile cuvinte ale marelui ortodox, nu știu unde se caut neghina, și unde grâul, în sinodul arhidieceșan, sau afară de acest deochiat corp legislativ. Din punctul meu de vedere 'mi e altcum „tutti frutti“ sau pe românește, „tot un drac“, dacă, la alegerile din estan pentru sinodul arhidieceșan, au învins neghina ori grâul. Eu, în biserică, nu admit heterogenități, sau partide, pentru-că unde's partide, acestea de regulă se ceartă pentru binele biserecii, și vai de bisereca, pentru al cărui bine se ceartă cei-ce 'și așteaptă mântuirea dela biserecă!

Decând s'a conturbat liniștea publică a biserecii gr. or. din Transilvania și Ungaria prin introducerea constitu-

țiunei, în această biserică, și cu deosebire în archidieceasă, binele biserecii a fost de regulă mărunțul de ceartă dela ușa cortului. Cum se va desbata estan binele biserecii în sinodul archidieceșan? — vederemo!

Atâta stă, că, la alegerile din estan pentru sinodul archidieceșan, Archipitișgoii, alias Tribuniștii, au cădută, că muștele după-ce mănâncă „Zacherlin“. Slavici, apostolul fugărit din România ca se întemeieze în Ungaria noul partid național junimist, sau viteazul cu două pērechi de ismene dinaintea curții cu jurați dela Cluj, a cădută! — Eugeniu Brote, fudulia episcopiei archidieceșane în partibus capdeboorum, nu s'a ales! — Nicolae Cristea, exredactorul ereditar al Telegrafului Roman, și redactor în legău al Tribunei, a pățito la alegeri ca baba cu cele două pomeni! — J. A. de Preda, fiscal consistorial, și iuriscunsult al „Institutului tipografic“, fiind că, în totă archidieceșă, n'a primit un unic vot, a oferit — așa se dice — lui Dr. Olar, care fu ales în două cercuri, un cal pentru un mandat! — Dr. Barcean, professor seminarial gr. or. fost director al crisei de fete dela scōla asociațiunei transilvane din Sibiu, și mare acționar al „Institutului tipografic“ a înghițit la alegerile sinodali din încrederea generală, ce o are în archidieceșă, ca țiganul de șapte-ori gol, și odată fără pâne! — Demetriu Comșa, zarzavatolog al institutului pedagogico-teologic gr. or. din Sibiu, care pe morcovi gr. or. și-a cumpărat acțiuni d'ale „Institutului tipografic“, ca se nimicească tipografia archidieceșană, a suferit la alegerile sinodale o grea bătaie de grindine! — Bech-nix, filosofus melancholiae, fost cărpaciu la redacțiunea Telegrafului Roman, acum șocra „Institutului tipografic“ și ginerile veduvit al „Tribunei“, care odinióră bătea cu încrederea sa, ca țiganul, marginile archidieceșei, estan se pōte uita, în companie cu Cunțan,

din plesniceriu, la desbaterile sinodale! Joan Crișan, doctor în cele neștiute, și ca atare profesor seminarial gr. or. talmifabricant de gramatici ungurești, indiscreționar al asociațiunii transilvane Nr. II, și acționar al »Institutului tipografic«, a cădut la alegerile archisinodale, ca țigănu din copaciu, când a făgăduit lui Dumnezeu ceara, ca se ajungă la miere, etc. etc.!

Care va se ȃică, — cum ȃice Tribuna, când vrea se umple cu negreală un gol alb al formatului seu mărit — Tribuniștii, caracterele prin exelență, matadorii independenți de înaltă politică, grupul de ómeni providențiali, și unici atotfăcători, care, dacă Dumnezeu, din întimplare nu facea lumea, o făceau ei, la alegerile pentru sinodul archidiececan din estan, au păpato cu băbacul!

Căderea Tribuniștilor la alegerile archisinodale din estan sémână cu căderea vechiutestamentară a ângerilor, luminați în chip de draci întunecați. Atâta lumină a împrăștiat Tribuna în jurul grupului de ómeni dela »Institutul tipografic«, încât ómenii neatacați de orbul găinei, ușor au putut vedea petele de bubat negru de pe nasul pseudo-ortodox al acelu grup. Lumea gr. or. a priceput, că ómeni, pe care 'i-a crescut biserica, și care trăiesc din biserică, îndată-ce se asociază într'un grup antibisericesc devin feloniști — și eată motivul, pentru care archidiececa a dat Tribuniștilor la alegerile sinodali din estan cu picioru'n grindă!

Eu altcum știu, și mulți alții, decât mine mult mai proști, încă știu, cum se fac alegerile sinodali. Eu știu, că popa-'i mai mare în biserecă, și cele două tertialități de mireni, care, în sensul statutului organic, se trimit în sinóde, numai prin aceea se deosebesc de popi, că nu pórtă reverende. Știu, că atât popii, cât și mireni aleși

de deputați pentru sinódele nóstre, sunt productul unei slugárnicii nedemne de o lege liberală ca Statutul organic. Asta o știu și Tribuniștii, și cu această știință 'și esplică splendida lor cădere la alegerile pentru sinodul archidieceșan din estan. Dar', întreb eu: Cine-i de vină, dacă în archidieceșă nu se află atâta nemernici, câte slugi ar dori se aibă dârlógele dela Tribuna? — Încrederea ómenilor nu se câștigă prin articoli diaristici cu ciucur la ureche, dar' în fond adeseori de natura lui „Nessze semmit fogmeg jol”, ci prin valórea individuală a persónelor chie-mate a conduce destinele omenești, atât în biserică, cât și în politică!

O vorbă ca o sută, Tribuniștii, alias Archipițigoii, au cădut la alegerile archisinodale din estan cu rușine, de nu 'mi rușine, și sinódele archidieceșane — nu fie ăis într'un ceas rău — nu vor mai înfățișa cearta dela ușa cortului pentru binele biserecii!

Prin aceasta nu vreau însă se ăic, că ceice întră estan în sinodul archidieceșan, nu întră desbrăcați de interese, pentru-ca, în contul binelui biserecii, se se îmbrace cu reverende nóuě, dar' de una m'aș bucura, ca și Papa de pițulele adunațe din Piscul Târnavelor, dacă sinodul nostru archidieceșan, în actuala sa compozițiune de noui sfinți părinți, n'ar da o nóuă dovadă despre necapacitatea nóstră constituțională gr. or.!

Stan Pățitul.

În copilăria mea, prin Sibiu, nu vedeai călugări, fiind-că p'atunci călugării trebuiau se ședă la mânăstire, ear' mânăstiri gr. or. numai în Sibiu, ci în tótă Transilvania nu se aflau. Călugări cu mânăstire aveau p'atunci numai Blăjenii. Ađi, de multa buruiiană a celibilor, și-n Blaj au degenerat călugării cu desevrșire, și cei doi călugări, care se mai hrănesc în Blaj din fărmiturile, ce cad de pe

masa celibilor, nu's altceva, decât niște ciuhe contra lăcustelor, de care se tem celibii, că ar putea ataca fondul Basiliților.

Ca se nu lungesc vorba — în copilăria mea, — omenii cu păcate grele se spovedeau numai la călugări, în credința, că numai aceștea pot mântui de păcate grele. Apoi p'atunci Dr. Bunea, și Dr. Șmigâscă nu erau în Blaj, și omenii credeau, că călugărul, fie unit ori neunit, înaintea lui Dumnezeu, e tot un drac!

Așa, în lipsa de călugări neuniți în Sibiiu, și credincioși neuniți, având păcate grele, alergau în păsimesi, din mari depărtări, la Blaj, ca se se spovedească la călugării d'acolo.

Doi Mărgineni din părțile Sibiiului, și totatăța hoți vestiți, încă s'au dus odată, ca se'și spovedească păcatele la călugării din Blaj. Primul hoț a mărturisit în spovedanie, între altele, că a furat 10 cai. Călugărul spoveditor, pentru o mică taxă, l'a mântuit de păcat impunendui de canon: Se facă un maslu cu 7 popi, se dea 7 liturghii la 7 biserici, și-n 7 Vineri se dică de 7 ori ocinașile, făcând 77 mătării!

Întrând al doilea Mărginean la călugăr, a mărturisit, că a furat 5 cai. Urmarea naturală ar fi fost, ca acesta se capete, întru iertarea păcatelor, numai jumătate din canonul dictat Mărgineanului, care furase zece cai, și adeca se facă o jumătate de maslu, cu trei și jumătate popi; se dea la trei și jumătate biserici trei și jumătate liturghii; și-n trei și jumătate Vineri se dică trei și jumătate ocinași, făcând treișecișopt și o jumătate de mătării, dar' un estfel de canon, și-n crerii călugărești, a întâmpinat o contradicere canonică.

Ce a făcut deci călugărul, ca se nu apară neconsecuent? — A dis cătră Mărginean: Fătul meu, dute și

mai fură încă 5 cai, apoi fă un maslu cu 7 popi, dă 7 liturghii la 7 biserici, în 7 Vineri și de 7 ori ocinașile, făcând 77 mătăanii, și Dumnezeu drăguțul îți va ierta păcatele!

Anacreontica.

Picături câte-'s de ploie,
 Câte inimi trag nevoie
 Fulgi de nea cu-ți cad din nori,
 Câte grăunte-'s la mori
 Pe luncă câte flori cresc,
 Pești în mări câți se găsc
 Atâtea dureri m'a apuc
 Când la crișmă nu me duc!

Pituluș Flocos

anacreonticos calicos.

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Eu ași voi se știu soțe, ce a păcătuit Papa, ca Dr. Bunea se'l târăe prin Tribuna?

Pupăză: Dar', mai întâiu, spune'mi tu, cum vine Dr. Roșca se târăe pe sfântul Papa prin Telegraful Roman?

Colac: Dr. Roșca e stăpân preste Telegraful Roman, și pôte târăi în această fôie pe cine-î place! — Pentru-ce nu târăe Dr. Bunea în „Foia bisericească și scolastică“, preste care el e stăpân, pe patriarhul din Constantinopol, sau pe Papa din Petersburg?

Pupăză: Pentru-că Dr. Bunea își cunoște lungul nasului, și nu'și bagă botul în trócă gr. or.!

Colac: Atunci pentru-ce 'și bagă botul în tróca Tribunei, pânăce Popea, Cristea, Brote, Bechnix etc., care conduc Tribuna, n'au trecut încă la sfânta Unire?!

Pupăză: Pentru-că Dr. Roșca a numit în „Telegraful Roman“ pe Dr. Bunea un criminalist!

Colac: Ei, și atunci, pentru ce nu numește Dr. Bunea pe Dr. Roșca în „Foia bisericească și scolastica“ hoț și tâlhar, și pacea-i gata?!

Pupăză: Asta o ar putea face, dar' nu'și ajunge scopul, pentru-că „Foia bisericească și scolastică“ greco-catolicii n'o cetesc, și greco-orientalii n'o abonează, ear' pe „Telegraful Român“ nu'l abonează greco-catolicii, și greco-orientalii nu'l cetesc, prin urmare Dr. Bunea, ca se afle un judecător ne-parțial, era necesitat a'și presenta munca sa literară despre nemărgînita dragoste a Papei cătră pițulele din Piscul Târnavelor, pe care „Telegraful Român“ o trage la îndoială, în „Tribuna“, pe care greco-orientalii o cetesc cu acea simpatie, cu care această fóie apără întereze greco-catolice!

Colac: Lari fari, mopperli perduto! — Înainte de tóte trebuie se ști sóțe, că om cu minte nu'și formează judecată după cele, ce se publică în „Tribuna“. — Apoi „Tribuna“ din princip, nu publică ce scrie „Telegraful Român“, ba din oportunitate, ca se nu'i se întórcă Ober-Kărămidarului de odinióră al „Telegrafului Român“, N. Cristea, rinza, nici nu pomeneste numele „Telegraful Roman“ în colónele sale. Prin urmare, din publicarea operatului ilustrului papist Dr. Bunea în „Tribuna“, fără de a ști, ce a đis Dr. Roșca în „Telegraful Roman“ în această materie, numai nebunii, care cetesc „Tribuna“ își vor putea face o judecată împarțială, despre infalibilitatea lui Dr. Bunea!

Pupăză: Așa'i, dar' atunci cu ce nas se mestecă „Telegraful Roman“ în afacerile „Foi bisericești și sco-

lastice⁶, pe care nime nu le-ar ști, dacă nu s'ar publica în „Tribuna⁶”? Se nu fie lui Dr. Bunea iertat a crede în infalibilitatea Papei până'i va răsări o lună-n cap, cât a lui N. Cristea odinioară de infalibilitatea „Telegrafului Roman⁶”!

Colac: Ba da! — De pe mine póte crede Dr. Bunea în infalibilitatea Papei, până-î va crește lui N. Cristea pěr pe cap, și rēposatul Mendel va lua de nou regalele din Blaj în arēndă — dar' nu mai e consult sóțe a'și spēla în secolul al 19-lea rufele credinței prin diare. După părerea mea ori-care Român e un criminalist, îndată se încercă a conturba pe deaprópele seu în credința sa, apoi chime'l pe acela Dr. Bunea ori Dr. Roșca. În afaceri de credință, ori-care om e un suveran, în fața căruia puterea executivă e, întocma ca și infalibilitatea Papei, o nulă!

Pupăză: Ai tótă dreptatea sóțe, dar' meritele Papismului în propagarea creștinătății nime nu le póte tăgaduì, și Dr. Bunea n'a intenționat altceva, decât jubilaria acelor merite!

Colac: Patriarchalismul constantinopolitan are mai mari merite pentru creștinism decât Papa: În Europa sunt mai mulți creștini gr. or. decât catolici, uniți, protestanți calvini etcetera jivini laolaltă!

Pupăză: Ei dar' in celelalte continente, în Asia, America, Australia, Africa sunt totuși mai mulți creștini catolici decât gr. or. et tutti frutti laolaltă, și esta-î meritul Papei!

Colac: În tóte continentele laolaltă sunt însē și mai mulți păgâni decât creștini de tóte pănurile laolaltă, ș'atunci pentru-ce nu se adresează Dr. Bunea la aceia, că'și póte câștiga milióne de abonenți la „Fóia bisericeasca și scolastică⁶”? Apoi nu ști tu ce a đis Christos: Veniva timpul, când va fi o turmă ș'un păstor! — Pentru-ce se ne mai

amărâm noi atunci viața cu secături teologice d'ale lui Dr. Bunea și Dr. Roșca ?!

Pupăză: Turma prorocită de Christos șoțe, eo ipso trebuie se fie unită, dacă are se fie una!

Colac: O turmă pôte fi tot așa și din neuniți!

Pupăză: Vom vedea!

Colac: Așa a ȃis și orbul! — dar' eu trebuie se me duc șoțe, că la noi se încep aȃi desbaterile sinodali, și sum curios cum vor merge lucrurile?!

Pupăză: Ducetea-i până ce'l va ajunge pe Dr. Bunea dorul după tine!

Fete biserecöse.

— Florico, mergi tu mâne la biserecă?!

— De-'mi va sta haina cea nouă, ce-'mi-o gată aȃi croitorul bine, merg, de nu, nu! — Tu, pe cum aud însă te-ai făcut tare biserecösă!

— De, mie-'mi place mult, cumu-'i stă teologului celui blondin de Roma în revereandă!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

BCU Cluj / Central Library Cluj

Ori-ce bôlă, de care móre omul, e periculósă!

* * *

Creștinul adevărat totdeauna se culcă pe dreapta, ca
neci în somn se nu facă vr'-o nedreptate!

* * *

A fi sêrac nu-'i rușine, dar' un scandal tot e!

* * *

Ginerile conscientios observă față de sócră-sa cea mai
mare atențiune: Punându-se, spre exemplu, pe nasul sócrei
sale o muscă, el, și dacă-'i turtește nasul, dar' musca tot
o omórá!

* * *

— Dacă me iubești domnișoră dragă, cinstește inelul de diamant, ce ți-am promis, pentru cei arși!

— Prin asta nu-mi împui domnul meu câtu-i negru sub unghie. Atunci mai bine dă-mi inelul promis, și iubește dumniata pe cei arși!

— Madam, un domn e afară, care dorește a vorbi cu dumneata!

— Nu 'ți-a spus cum îl chiamă?

— Nu, a ȃis, cã nu-'i de lipsã!

— Nu-l cunoști tu?

— Nu, dar' îndrãsneț e, cã m'-a pișcat în obraz!

— A! — Ala-i fratemi-o Ghiță!

Ceriștorul viclean!

Țăranul: Miluește-me cu ceva domnule, că 'mi-a ars casa și tot ce am avut!

Domnul: Ai atestat dela deregătorie, că 'ți a ars tóte?

Țăranul: Da de unde Domnule, că și ala 'mi-a ars!

O provocare între patru ochii a opiniei publice.

Ioan Slavici, un fugar din Ungaria în România, fugărit din România în Transilvania, de aici gata de fugă — el va ști unde?; — un om, care mereu a fugit după pânea de toate zilele, ca capra după varză, și a mâncat-o, unde o aflat, dar' decându-i n'a mâncat pânea proprie, și ađi, în etatea, în care chiar și Șvabul vine la minte, își hrănește independența sa ca simbriaș al popii Bostan, Cunțan, et tutti cuanti acționari ai „Institutului Tipografic“, după-ce constatează în Tribuna Nr. 92, că pătimește de mania persecuțiunii până la gradul, încât e în stare a învinui pe P. Cosma și pentru-că un copil îi ăice lui „tată“, se urcă în vârful scării pretensei sale independențe, și d'aici strigă, că „Popa Calicul“ a primit se și se facă viitorul sub aripile ocrotitoare ale metropolit Miron!

Las că eu am două acțiuni d'ale „Institutului Tipografic“, primite în contul abonamentului la Calicul pe un an, și prin urmare viitorul meu e asigurat, totuși provoc pe vagabundul literar Ioan Slavici, se-'mi dovedească, când am primit eu, direct ori indirect, se mi se facă viitorul sub aripile ocrotitoare ale metropolitului Miron?!

Dacă-'mi va dovedi aceasta, eu dechiar solemn, că îmi lapęd, numele „Popa Calicul“, și, cât voi trăi, port numele „Slavici Vagabundul!“

La din contra îi voi ăice lui Ioan Slavici, ce încă nime nu 'ia ăis: „Că e un om de caracter!“

Popa Calicul.

Țece floreni câștig pe Ți!

Curtea cu jurați dela Cluj, pentru prostia altuia, a dictat redactorului nostru o pedeapsă de o 100 fl. sau 10 Țile arest. Redactorul nostru, având bani destui, nu vrea se tragă din această afacere neci un câștig, și e gata a ceda dreptul de a câștiga 10 fl. pe Ți ori-cărui abonent șau și neabonent.

Cei-ce reflectează la atare câștig estraordinar, se se adreseze în cel mai scurt timp la noi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Acum ori nici odată, grăbiți cu trimiterea abonamentului.

Administrațiunea Calicului.